

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
FAKULTA TEXTILNÍ

Dveře do léta
The Door into Summer

LIBEREC 2010

JANA MINAŘÍKOVÁ

P r o h l á š e n í

Byla jsem seznámena s tím, že na mou diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, zejména §60 - školní dílo.

Beru na vědomí, že Technická univerzita v Liberci (TUL) nezasahuje do mých autorských práv užitím mé diplomové práce pro vnitřní potřebu TUL.

Užiji-li diplomovou práci nebo poskytnu-li licenci k jejímu využití, jsem si vědoma povinnosti informovat o této skutečnosti TUL; v tomto případě má TUL právo ode mne požadovat úhradu nákladů, které vynaložila na vytvoření díla, až do jejich skutečné výše.

Diplomovou práci jsem vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a na základě konzultací s vedoucím diplomové práce a konzultantem.

V Jihlavě dne 14. 5. 2010

.....

Poděkování

Ráda bych zde vyjádřila své díky doc. ak. mal. Svatoslavu Krotkému za příjemný přístup a odborné vedení, MgA. Zuzaně Sedmidubské za mnohé praktické rady a Mgr. A. Zuzaně Veselé za kritický přístup. Dále děkuji celé své rodině za ohromnou trpělivost a pomoc. Jmenovitě děkuji svému otci Ivo Minaříkovi za krásné fotografie.

Obsah

1	Úvod	7
2	Inspirace	8
2.1	Inspirační zdroje	8
2.2	Psychologická analýza	11
2.3	Fenomén letní dovolené	12
3	Příprava kolekce	14
3.1	Principy, materiály, siluety	14
3.2	Sublimační tisk	17
4	Materiály	24
5	Popis jednotlivých modelů	27
5.1	Model č. 1	27
5.2	Model č. 2	30
5.3	Model č. 3	33
5.4	Model č. 4	36
5.5	Model č. 5	39
5.6	Model č. 6	42
6	Závěr	45
	Literatura	46
	Příloha A - Fotodokumentace	47
	Příloha B - Vzorky materiálů	48

Anotace:

Má bakalářská práce zahrnuje kolekci šesti letních šatů a k nim designovaných zimních kabátů. Chtěla jsem svou práci věnovat lidem, kteří stejně jako já nemají rádi zimu a potřebují ji nějak přetrpět. K tomu může člověku pomoci, má-li nějakou krásnou, teplou vzpomínku, ke které se může upnout. Takové osobní dveře do léta.

K uchování takové vzpomínky může pomoci například oděv, který právě takové teplé letní okamžiky připomíná. Ale aby jej člověk mohl nosit i v zimě, potřebuje se nějak před tou zimou ochránit. Proto jsem ke každým šatům vytvořila zimní flaušový kabát.

Na šatech jsem použila potisk podle vlastního návrhu. Potisk byl proveden technologií sublimačního tisku.

Máte-li takový outfit na sobě, nesete si vlastně kamkoliv své osobní léto. A můžete si kdykoliv otevřít dveře do léta...

Klíčová slova: letní šaty, zimní kabát, dovolená, sublimační tisk

Annotation:

My bachelor's thesis is composed of six summer dresses and six winter coats designed to fit the dresses. I wanted to dedicate my work to people, who dislike winter as much as me and need to endure it. If one has some nice, warm remembrance, which he can fasten to, it can help a lot. If one has soem personal door into summer.

Clothes, that evoke such warm summer experience, can help to conserve that memoir. But if one wants to wear it even in winter, he needs to protect himself against that cold. I created a long-pile cloth coat to each of dress as such protection.

I used printing of my own design on the dresses. The print was made by the technology of sublimation printing.

When you wear this outfit, you wear your personal summer anywhere you want. And you can open doors into summer any time...

Keywords: summer dress, winter coat, vacation, sublimation printing

Kapitola 1

Úvod

Svou bakalářskou práci jsem se rozhodla věnovat lidem, kteří stejně jako já nemají rádi zimu a mají každoročně problém toto roční období přetrpět. Moc se mi zalíbila myšlenka Roberta Heinleina vyjádřená v knize Dveře do léta, která nakonec dala celé kolekci jméno. Jde o myšlenku, že přece někde musí existovat dveře, za kterými není zima, ale léto. Ale kde takové dveře vzít? Zde se mi připomněla další myšlenka, že člověk může žít z nějakého okamžiku, zážitku, klidně i několik let, jak píše Bohumil Hrabal v Postřižinách. O těchto inspiračních zdrojích je více napsáno v kapitole č. 2.

Vytvořila jsem tedy kolekci šesti letních šatů s využitím autorského potisku, vyrobeného metodou sublimačního tisku. A aby si je člověk mohl vzít i v zimě, přidala jsem ke každým šatům jeden specifický zimní kabát. Volba tvaru šatů a materiálu, stejně jako popis sublimačního tisku jsou zmíněny v kapitole č. 3. Seznam použitých materiálů je v kapitole č. 4. Podrobnější popis jednotlivých modelů spolu s fotografiemi z výroby jsou v kapitole č. 5, po níž následuje závěr, fotografická příloha a vzorky materiálů.

Kapitola 2

Inspirace

2.1 Inspirační zdroje

První inspirace k této bakalářské kolekci přišla vlastně již před mnoha lety při četbě knihy od Roberta Heinleina Dveře do léta, odkud jsem si také vypůjčila název. Kniha jako celek je pro tuto práci poměrně nezajímavá, jedná se o oblíbenou sci-fi ze 70. let 20. století pojednávající o cestování časem. Důležitý byl tento úvod:

„Kdysi v zimě nedlouho před šestinedělní válkou jsem já a můj kocour Petronius Arbitr bydleli na jedné staré farmě v Connecticutu. Pochybuji, že by tam ještě byla, protože stála nedaleko okraje oblasti zasažené atomovým výbuchem, který jen o málo minul Manhattan, a tyhle staré dřevěné domy hoří jako papír. A o kdyby snad ještě existovala vzhledem k radioaktivnímu spadu by tam asi o nájemníky byla spíš nouze, ale Petovi a mně tehdy vyhovovala...

Jedinou nevýhodou bylo, že z domu vedlo ven jedenáct dveří.

Vlastně dvanáct, když počítáte Petovy. Vždycky jsem hleděl, aby Pete měl svoje vlastní dveře - v tomto případě to bylo prkno v okně jedné nepoužívané ložnice, do něhož jsem vyřízl kočičí sklopná dvířka široká přesně pro Petovy vousy. Příliš velkou část života

jsem už strávil tím, že jsem otvíral kočkám dveře - jednou jsem vypočítal, že od počátku civilizace tahle činnost zabrala celkem devět set sedmdesát osm člověk staletí. Mohl bych vám ty výpočty ukázat.

Pete obvykle užíval vlastních dveří kromě případů, kdy se mu podařilo donutit mě, abych mu otevřel některé z lidských - tomu dával přednost. Nikdy však svých dveří nepoužil, když venku ležel sníh.

Když byl ještě kotě, samé chmýří a pomňoukávání, vypracoval si jednoduchou filozofii. Já jsem měl na starosti ubytovávání, stravu a počasí, on sám se staral o všechno ostatní. Zvlášť jsem mu ale musel skládat účty za počasí. Connecticutské zimy jsou dobré jedině pro vánoční pohlednice; tu zimu Pete pravidelně zkontroloval svoje dveře, odmítl vyjít ven kvůli tomu nepříjemnému bílému svinstvu za nimi (nebyl to žádný hlupák), a pak na mě dorážel, abych mu otevřel některé lidské.

Byl skálopevně přesvědčen, že přinejmenším jedny z nich musí vést do letního počasí. Pokaždé to znamenalo, že jsem byl nucen obejít s ním všech jedenáct dveří, podržet je dokořán, dokud se nepřesvědčil, že je tam venku taky zima, a potom jít k dalším, zatímco jeho kritika mé neschopnosti byla s každým dalším zklamáním o něco roztrpčenější.

Potom zůstával uvnitř, dokud ho hydraulický tlak bezpodmínečně nepřinutil jít ven. Když se vrátil, led na jeho packách cvakal na prkenné podlaze jako maličké dřeváky; vyčítavě se na mě díval a odmítal příst, dokud se nevytrucoval - pak mi až do příště odpustil. Nikdy se však nevzdal a nepřestal hledat dveře do léta.“ [1]

Druhá zásadní myšlenka pro mou kolekci přišla o několik let později, zase při četbě, tentokrát se jednalo o Postřižiny od Bohumila Hrabala. Konkrétně se jedná o tento úryvek:

„Tak kde si máme hrát?“ povídám.

„Kde chcete, vylezte si třeba na komín, jen at' vás není slyšet...“ [...]

A to, o čem jsem od prvního dne v pivovaře snívala, abych našla sílu a vylezla na pivovarský komín, to se tyčilo a stoupalo přede mnou, zaklonila jsem hlavu a chytila se první kramle, perspektiva ubíhala vzhůru stále se zmenšujícími a zmenšujícími kramlemi, ten šedesátimetrový komín v tom zkrácení pohledu se podobal těžkému napřaženému dělu... [...] ...až jsem položila ruku na obrubník komínu, chvíli oddychovala jak závodní plavkyně, když doplave závod v bazénu, a pak jako z vody jsem se vytáhla oběma rukama, přehodila nohu na obrubník, zachytila se hromosvodu a vytáhla zvolna, jak ze sirupu, druhou nohu, stáhla za sebou vlasy, posadila se a vlasy si přehodila přes klín. A najednou se zvedl vítr a vlasy mi vyklouzly z dlaně a ty moje zlaté vlasy vlály zrovna tak jako loni před prvním jarním dnem, plápolaly ty vlasy jak chalupy v mělkém a bystrém potoce, držela jsem se jednou rukou hromosvodu a měla jsem dojem, že jsem bohyně lovu Diana s kopím, tváře mi hořely nadšením a cítila jsem, že kdybych neudělala v tomto městečku nic víc než to, že jsem vylezla na tenhle komín, že by toho nebylo moc, ale mohla bych z toho žít kolik let, možná i celý život. [...]

A pan de Giorgi dole dával marné pokyny hasičům, aby vylezli na komín, nakonec se pan de Giorgi rozhodl, že vyleze na komín sám. A jeho bílá uniforma šplhala, častokrát se zastavovala, ale pak dál stoupala po žebříčku z kramlí, až se jeho přilba objevila u mých nohou. [...]

„Jménem zákona,“ řekl, „milostivá, slezte dolů. A váš pan švagr taky.“

„Pane de Giorgi, nemáte závrat’?“ povídám.

„Povídám, jménem zákona, slezte dolů,“ opakoval pan de Giorgi.

„Polezete, pane de Giorgi, první?“ povídám.

„Ne,“ řekl pan de Giorgi a podíval se do útrob komína, „z cvičných důvodů polezu vnitřkem komínu,“ dodal. [...]

A v černé sluji se objevila bílá nohavice, skoro až u stropu toho sazemi obrostlého altánu, hmatala po kramli, ale kramle tam asi nebyla, tak nohavice tam šlapala, jako by pan de Giorgi jel na bicyklu. A zástupce velitele hasičů dal povel a hasiči vběhli se

záchrannou plachtou do komína, roztáhli plachtu a zástupce hasičů volal do sazí vzhůru: „Veliteli, pust'te se! Jsme tady! Se záchrannou plachtou!“

A pan de Giorgi se pustil kramlí, nejdřív se vyvalily z komína mour a saze, vyvalily se před komín, něžné a kadeřavé krtinky sazí a ozvalo se kašlání a vyběhli už docela černí hasiči a v záchranné plachtě vynesli cosi, jako by chytili velikou štiku nebo sumce a položili plachtu na zem a z mouru a prachu se vztyčil úplně černý pan de Giorgi, smál se, bílé vrásky smíchu mu napraskaly po černém obličej, pan de Giorgi vytáhl trumpetku a zatroubil na ni a prohlásil: „Tím považujeme záchranné práce za skončené.“

A vyšel z hromady mouru a nastavoval obě ruce a vynucoval si gratulace a procházel se sebevědomý a radostně prkenný a já jsem viděla, že pan de Giorgi bude z tohoto sestupu vnitřkem komínu žít ne pár let, ale celý svůj zbývající život. [2]

2.2 Psychologická analýza

Oba citáty jsou pro mou kolekci Dveře do léta stejně důležité. Zaměříme se nejprve na první, titulní úryvek. Velmi se mi líbila naivita kočičího myšlení, ta tvrdohlavost, že přece nemusí všechny dveře jednoho domu vést na stejně studené místo. Mnoho naivních myšlenek má velikou sílu. Naivní myslitel se nemusí zatěžovat racionalitou, tedy reálností, praktičností či proveditelností svých úvah. Díky tomu může proniknout až k jádru věci. Zima v prvním úryvku může symbolizovat vlastně jakýkoliv dlouhodobý problém, i když ve své podstatě se nejedná o problém, ale spíše o nepohodlí. Zima je zvláště v našich zeměpisných podmínkách dlouhé a náročné období. Nicméně její konec přijde sám, bez našeho přičinění.

Dnes již není nutné se výrazně na zimu připravovat, či bojovat o přežití, je nutné zimu „jen“ přetrpět. Toto však nemusí být vůbec snadné. Dlouhé noci a chladné dny mohou být pro lidskou psychiku značně vyčerpávající. Šedá barva krajiny může ve větším množství vést až k depresi [3]. Většina lidí nemá ráda dlouhou zimu a dříve či později

začne toužit právě po takových dveřích, vedoucích do letního dne. Zimu v tomto úryvku lze také chápat jako metaforu jiných vleklých obtíží. Těm se dnešní člověk prakticky nemůže vyhnout.

Léto naopak je pro většinu z nás obdobím, na které se těšíme. Slunečné dny a teplý vzduch působí na mnoho lidí pozitivně. Podle mnohých psychologických a sociologických studií je představa hezkého počasí spojena s kladným přístupem k okolí. Například ve studii Bruce Rinda [4] bylo zjištěno, že lidé dávají větší dýško hotelovému sluhovi, pokud jim ten sdělil, že venku je hezké počasí. Michael R. Cunningham zase v několika studiích v 70. letech 20. století pozoroval, že za slunného počasí byli lidé ochotnější pomoci druhému [5]. Například v jedné studii zkoumal 540 dospělých subjektů a jejich ochotu pomoci výzkumníkovi. Při srovnání výsledků z experimentů prováděných v zimě a v létě zjistil, že nejsilnějším faktorem, ovlivňujícím vstřícnost subjektů bylo množství dopadajícího slunečního záření. Menší vliv pak měla teplota, vlhkost vzduchu či rychlost větru. Zase zkoumal velikost dýška zanechaného 130 večerícími skupinami lidí v restauraci s ohledem na počasí. Opět se jako nejvýraznější faktor projevilo množství slunečního svitu.

Je tedy vědecky podpořena touha člověka po létě, po tom, otevřít si uprostřed zimy dveře do léta. Jenže jak na to? Určité řešení lze najít v druhém úryvku. Zde je zmíněn princip, že člověk je schopen z určitého výrazného okamžiku žít i několik následujících let. Silná emoce se ukládá kamsi do našeho nevědomí a díky tomu je člověk schopen si s ní spojený zážitek později vybavit. Takový slunečný prožitek z řeckého ostrova nás pak může hrát i uprostřed tuhé zimy.

Důležité pro uložení takového prožitku je, aby šlo o určité vybočení ze stereotypu. Musí se jednat o něco, co rozhodně neprožíváme denně. Jinak takový okamžik nebude dosti výrazný, abychom si jej zapamatovali a mohli si jej později vybavit. Pro většinu z nás v dnešní době by toto měla splňovat letní dovolená.

2.3 Fenomén letní dovolené

Cestování, at' už za poznáním nebo za odpočinkem, má v lidských dějinách dlouhou tradici. Již staří Římané jezdili do letních bytů v pobřežních letoviscích, např. do Baiae.

Pro tuto práci je důležitější moderní cestování, jehož vznik můžeme hledat někde v polovině 18.století - 1. cestovní kancelář byla založena roku 1758 v Anglickém království a jmenovala se Cox & Kings. Slovo „turismus“ je známo od roku 1811 a „turista“ od roku 1840. „Turista“ je definován výkladovým slovníkem jako někdo kdo cestuje za hranice na nejméně 24 hod. a pobude zde nejdéle 6 měsíců.

V 19. století se parní stroj stal nejvýznamnějším zdrojem energie jak v průmyslu, tak v dopravě. Proto se tomuto století také říká století páry. Dopravě kralovaly vlaky tažené parními lokomotivami a vody brázdily parníky. U nás byl na prvním úseku dráhy České Budějovice - Linec provoz zahájen v roce 1828, jednalo se o ještě o koněspřežní trať. V této době také nastal velký boom stavění hotelů a to především ve Francii a USA. Cestování bylo výsadou pouze bohatých lidí.

První větší rozmach cestování nastal na začátku 20.století, opět díky vědeckému pokroku a rozvoji letecké a automobilové dopravy. První let s přepravou cestujících se uskutečnil v Americe roku 1912. Největší boom zažil turismus po druhé světové válce, od níž je postupně cestování dostupné téměř komukoli z vyspělých zemí [6].

Dnes je naprosto normální odjet na dovolenou za hranice a to i v případě, že neoplýváte mnoha penězi. Dokonce 22. 4. 2010 přišel evropský komisař Antonio Tajani s novou myšlenkou, že se z dovolené „stalo právo člověka a turistika je významný ukazatel kvality lidského života“. Tato myšlenka zazněla na dubnovém zasedání ministrů turistiky v Madridu. Podle zúčastněných by měl Brusel přispět důchodcům nad 65 let, mladým mezi 18 a 25 lety, invalidům a také rodinám, které čelí „těžké sociální, finanční či osobní“ situaci [7].

Cestovní ruch patří mezi jedny z nejvýznamnějších ekonomických odvětví, co do obrátu i do zaměstnanosti. Zároveň plní funkci rekreačně - zdravotní, kulturně - pozná-

vací, informační a výchovnou. Díky cestovnímu ruchu se také zachrání více kulturních, uměleckých a historických památek. Silným trendem v turismu je především hledání nových a neokoukaných destinací a neobvyklých zážitků. Díky tomuto trendu vzniká i mnoho nových druhů cestování, například agroturistika, kulinářská turistika, či ekoturistika.

Svou prací jsem chtěla spojit výše zmíněné myšlenky. Vytvořit pro lidi způsob, jak si uchovat nějaký takový krásný zážitek na ošklivé dny, kdy člověk potřebuje najít alespoň jedny takové malé dveře do léta.

Kapitola 3

Příprava kolekce

3.1 Principy, materiály, siluety

Jako vyjadřovací prostředek jsem si zvolila kolekci oděvů. Tato volba byla poměrně jasná, neboť prostorová tvorba mi byla vždy bližší a zároveň jsem chtěla, aby se nejednalo o volnou tvorbu, ale o něco pro lidi - a to tak, aby člověk byl nedílnou součástí díla, aby bez něj nemělo smysl.

Umělecká tvorba pro mě je a vždy byla určitá možnost bezeslovného přenosu pocitů. Pocit je vjem, který nelze nikdy přenést jinému člověku přesně, vždy ho musíme nějak opsat nebo interpretovat. Není možné zjistit, jestli někdo jiný cítí přesně to co my. Pocit je naše čistě soukromá věc. Tato kolekce je postavena na pocitech a zkušenostech, které jsou mi velmi blízké a osobní. A protože já jsem žena, muselo se jednat o kolekci dámských oděvů. Myslím, že by pro mě nebylo možné vytvořit tuto kolekci pro muže. Pouze by myšlenka oděvu musela mít jiný základ.

Z předchozího odstavce vyplývá, že představa dokonalého okamžiku, vnímání zimy a všechny s tímto spojené pocity jsou moje vlastní a někdo jiný je samozřejmě může cítit jinak. Základní pocity pro svoje kolekce se nikdy nesnažím brát od nikoho jiného ani v nich nedělám žádné kompromisy. Pokud nějaký design má čistý osobitý názor, najdou

se lidé, kterým se bude opravdu líbit a lidé, kteří mu nikdy nepřijdou na chuť. Kolem výrobku vznikne diskuze. Byla bych velice ráda, kdyby moje oděvy působily tímto dojmem. Ze snahy zalíbit se všem a interpretovat pocity více lidí většinou vznikají věci, které sice nikoho neurazí, ale které také málokoho opravdu zaujmou. To jsou důvody, proč následně budu vždy sebestředně uvádět svoje názory a představy.

Dokonalý okamžik je pro mě teplý letní podvečer, voní borovice a někde blízko je voda, kterou slyším. Na sobě mám zcela určitě šaty. Šaty jsou pro mě symbolem ženskosti. Bohatými šaty se v minulosti ukazovalo, že dotyčná žena nemusí pracovat. Protože je teplo, šaty jsou lehké a vypadají dobře v pohybu.

Základem kolekce tedy jsou šaty, které představují onu letní vzpomínku. Takové, které si jen tak nevezmu, protože se jedná o okamžik, který také nestává každý den. Originální, ale krásné. Krásné poměrně klasickým způsobem, s jednoduchou siluetou, která vždy nějak doplňuje ženské tělo. V kolekci jsou různé siluety pro různé typy postav. Protože silueta měla být u každých šatů jiná, bylo potřeba určit nějaké prvky, které budou kolekci spojovat, aby kolekce působila jako celek. Za hlavní spojující prvek jsem zvolila materiál. Jelikož šaty měly být lehké, bylo potřeba zvolit i lehký materiál. Zaměřila jsem se tedy na organzu, šifón, krepdešín, žoržet, krepžoržet, tyl apod. V úvahu přicházely jak hedvábné, tak umělé materiály.

Před jejich konečným zvolením bylo potřeba udělat materiálové zkoušky. Zjistit, co mi který materiál dovolí, a rozhodnout se, které zpracování je nejlepší pro můj záměr. Z různých variant se mi nejvíc zalíbilo skládání měkkých látek, např. šifónu, do jemných skládků. Tyto skládky jsem jenom lehce v ruce přichycovala a někde jsem je nechala rozplynout. Tak se vytvářel tvar oděvu. Hlavním prvkem se stala linie a její rytmus se měnil s jednotlivými oděvy. Sklady a rytmy jsou na oděvech velmi proměnlivé, někde jsou velké a pravidelné, jinde zkosené a jemné. Sklady nejsou přehlené, nechávala jsem jim určitou volnost, aby se mohly hýbat. Tím, že se jedná o lehkou látku, často v několika vrstvách, mihotavý pohyb připomíná vodní hladinu nebo rozpálený vzduch.

Další důležitou věcí bylo určení barevnosti. Ke kolekci se mi hodily spíše teplé a světlé barvy, které působí optimisticky. Chtěla jsem se vyhnout tomu, aby kolekce působila agresivně nebo útočně, a proto jsem zavrhlá červenou barvu. Volila jsem spíše pastelové a tlumené tóny. Základ kolekce je v krémových, tělových a růžových tónech. Z pomezí mezi teplými a studenými barvami jsem si vybrala ještě fialovou a světle zelenou. Barvy jsem různě vrstvila přes sebe prostřednictvím průhledných látek.

Přijde mi, že oděv je vždy vnímám ze tří vzdáleností, z dálky - člověk vnímá pouze barvu a siluetu; z několika metrů - člověk vidí strukturu, jemnější členění; z blízka, kdy vnímá detaily. Zajímavé je, že víceméně z každé té vzdálenosti člověk vnímá právě jen něco a ne nic jiného. Myslím si tedy, že zajímavý a dobrý design by měl člověku něco nabídnout z každého pohledu. Siluetu a strukturu jsem již řešila, zbývá tedy detail. Detail je většinou tvořen nějakým náročným krejčovským zpracováním, kapsy, límečku, odšitím rozparku na rukávu, ozdobným vrchním prošitím atp. I já povětšinou preferuji toto řešení. Šaty jsou ovšem tvořeny především aranžováním a nejedná se tedy zrovna o klasickou krejčovinu. Proto pro ně bylo také těžké sestavit technický popis. Přišlo mi tedy, že místo aby takovýto detail oděv vkusně doplnil, mohl by tam působit jako pěst na oko. Zvolila jsem proto nakonec potisk. Chtěla jsem aby působil jemně, hodně detailně. Zároveň musel vypadat dobře na šifonu. Pro potisk jsem nejprve začala malovat určité „před-návrhy“ ze kterých se pak mělo vycházet. Velmi často mi vznikl jakýsi pruh, který by nebyl na šatech v celé ploše jako rastr, ale který by se objevoval jen na předem určených místech bez toho, abych látku musela rozstříhnout, jak bych to musela udělat při použití rastru. Je pravda, že na první pohled působí návrh na potisk spíše jako návrh pro bytový textil, pro oděv nemá klasické rozměry. Je třeba si uvědomit, že potisk jsem vytvářela přímo pro tuto kolekci, neměla jsem v plánu ho použít jako samostatný celek. Návrhy na potisky najdete na následující dvoustraně.

Protože na návrzích je mnoho jemných přechodů a linií, bylo jasné, že potisk nepůjde realizovat pomocí sitotisku. Na univerzitě jsou dále dostupné technologie sublimační

tisk a přímý digitální tisk. Stroj v univerzitní dílně pro přímý digitální tisk měl však nataženo bavlněné plátno s hustou dostavou, tedy látku naprosto nevyhovující mým požadavkům. Bylo tedy jednodušší zvolit sublimační tisk.

3.2 Sublimační tisk

Sublimační tisk je poměrně nová technologie tisku na textil. Jde o aplikování sublimačního inkoustu na povrch textilie použitím tepelného lisu při nastavení určité teploty, času a tlaku.

Výsledkem je kvalitní dlouhotrvající potisk odolný proti poškrábání, na rozdíl od jiných technik potisků, které tisknou pouze na povrch textilie. Sublimační tisk je vždy prováděn na polyester nebo povrchově upravené textilie. Vysokou teplotou se barvivo v tuhém stavu přemění na plyn aniž by se stalo tekuté. Vysoká teplota zároveň otevře póry předmětu a umožní plynu vstoupit do povrchu. Když se teplota sníží, póry se uzavřou a plyn opět ztuhne. Nyní se stává součástí předmětu. Z těchto důvodů není sublimace používána na materiálech jako je 100% bavlna. Přírodní vlákna a neupravené materiály nemají totiž žádné „póry“ k otevření. Sublimační tisk na tyto materiály je právě ve stadiu výzkumu.

Pro sublimační tisk je potřeba si nejprve vytvořit grafický návrh. Ten se vytiskne inkoustovou tiskárnou, ve které musí být speciální sublimační inkousty, na speciální papír. Tyto papíry udrží inkoust pouze na povrchu a nedovolí mu zapít se do papíru. Následně se tedy inkoust může bez problémů sublimovat. Motiv je nutné vytisknout zrcadlově převrácený.

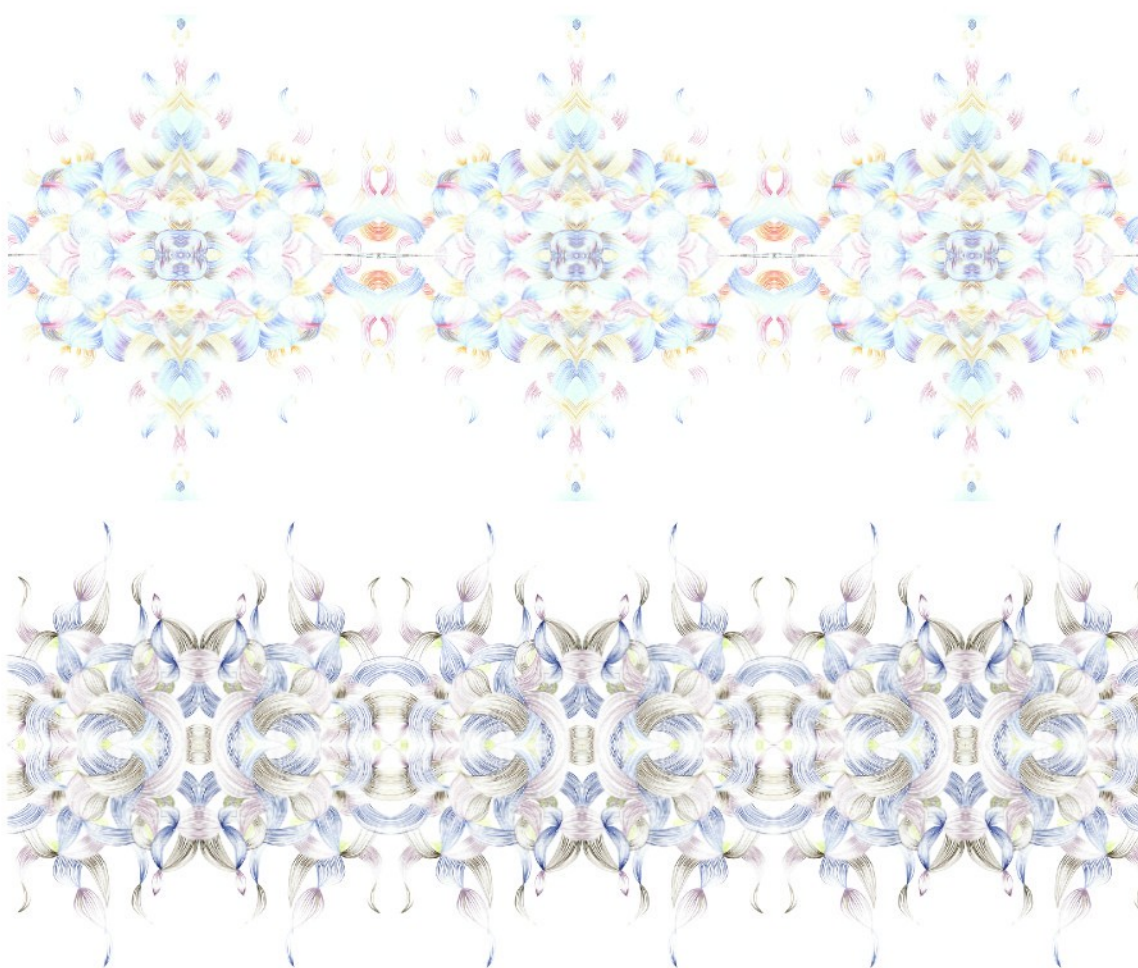
Vytištěný obrázek se přiloží potištěnou stranou na látku a zlehka se přichytí, aby se v lisu neposunul. Lis je předehřátý na cca 200°C a každá část by měla být stlačena po dobu cca 60 sekund.

Poté se textilie s motivem z lisu vyjme a tisk už je přenesen na látku. Někdy lze z jednoho natištěného papíru udělat více kopií. Sublimační tisk lze použít jen na světlé látky, neboť inkousty nejsou krycí [8].

„Výhodou sublimačního tisku je vysoká kvalita tisku ve fotorealistickém rozlišení, vysoká barevná stálost, uv odolnost a voděodolnost. Materiály pro sublimaci jsou lehké, skladné, a nespornou výhodou je možnost čištění praním.“ [9].

Inspirační malby, první návrhy pro potisk, zatím bez zohlednění technologie tisku

Zhora: Nerealizovaný návrh potisku, realizovaný návrh potisku, potisk na látce

Z předchozího textu jasně vyplývá, že se definitivně vyřešil problém výběru materiálu, neboť stále nebylo jasné, jestli na šaty zvolit hedvábný nebo umělý materiál. Ale protože sublimační tisk drží pouze na umělých materiálech, o hedvábí nemělo cenu dále přemýšlet.

Podstata a základní obrysy šatů byly tedy určeny, začaly vznikat skici. Šaty měly vyjadřovat letní okamžik, který nás v zimě zahřeje a z kterého můžeme žít. Jenže tu byl přeci jen problém, že lehké šaty nelze v zimě příliš nosit. Mohlo by se tak docílit opačného účinku, že místo aby se ulevilo psychičnu, přitížilo by se velmi fyzičnu. A to přeci jen nebyl záměr. Soukromý letní okamžik je před zimou třeba nějak ochránit. Zvolila jsem k tomu tradiční prostředek: je-li léto interpretováno šaty, zima bude zastoupena kabátem. Ale stejně jako u šatů jsem chtěla, aby kabát měl netradiční řešení. Ke každým šatům jsem chtěla vytvořit jeden kabát tak, aby dohromady působily jako kompletní outfit. Siluetu šatů neměl kabát slepě kopírovat, ale vycházet z ní a někam ji posunout. Důležitá byla myšlenka, že kabát by měl být ochranou, obalem pro malé soukromé léto. Princip obalu byl pro mě velmi důležitý. Kabáty nebo jejich části nejsou tvarovány tradičními krejčovskými postupy, ale opět skládáním látky. Snažila jsem se do látky minimálně stříhat, například místo zásevu použít sklad. Tento princip není použit vždy na celém kabátu. Jako zapínání jsem použila zipy. Jsou poměrně nenápadné a neruší celkový vzhled kabátu, jak by tomu mohlo být při použití knoflíků.

Za vrchový materiál na kabáty jsem zvolila tmavošedý flauš - je to materiál běžně používaný na výrobu kabátů. Na figuríně jsem ho zkoušela skládat a vytvářela jsem různé aranže. Hledala jsem např. alternativní verzi rukávu. Ke kabátům tak vznikalo více fotek než skic. Už během aranžování začaly určité technologické problémy. Nejlépe to bylo poznat na aranžích, které měly mnoho vodorovných skladů. Váha kabátu je táhla dolů a ty spodní byly hodně zdeformované. Bylo potřeba kabát nějak odlehčit. Nabízela se varianta, že mezi podšívku a vrchní vrstvu se vloží ještě jedna, na kterou se bodově občas přichytí vrchní vrstva flauše a tím se váha přenesse na tuto vsadku. V tomto

případě by ovšem hrozilo, že se kabát stane už poměrně objemným a neforemným, proto jsem se nakonec rozhodla, že vrchovou vrstvu přichytím rovnou na podšívku. K tomuto rozhodnutí mě přimělo i to, že se nakonec jednalo jen o pár míst, a tudíž na podšívce nepůsobí příliš rušivě. Většina kabátů se bez této úpravy obešla úplně. Byl tím však ovlivněn výběr materiálu na podšívku. Nebylo možné vybrat klasickou acetátovou nebo hedvábnou, protože ty by nevydržely tah, který kabát na podšívku vyvíjí. Zvolila jsem tedy pevný taft. Barvu jsem vybírala tak, aby korespondovala s barvou šatů pod ní.

Skici nerealizovaných oděvů a fotky prvních aranžů

Vybrané a realizované oděvy

Kapitola 4

Materiály

- **Šifón** je hedvábnická jemná, průsvitná tkanina se zrnitým povrchem, vyráběná v plátnové vazbě, tkaná z přízí z přírodního hedvábí nebo syntetických vláken s S zákrutem, a Z zákrutem. Používá se na lehké šaty, šály a šátky. Šifón je jedna z nejvíce používaných textilií na šatech z důvodů výše uvedených.
- **Žoržet** je vlnářská velmi jemná až průsvitná tkanina malé hmotnosti, s jasným a nezastřeným povrchem. Má ostřejší omak, jehož je dosaženo střídáním dvou přízí s S zákrutem a dvou přízí se Z zákrutem v osnově i v útku. Je tkána v plátnové vazbě. Používá se na dámské šaty a halenky.
- **Krepdešín** je hedvábnická velmi jemná, průsvitná, jednobarevná nebo potištěná tkanina malé hmotnosti, plátnové vazby, s charakteristickým krepovým povrchem. Vyrábí se z přírodního nebo viskózového hedvábí, v útku je krepová příze s S zákrutem a Z zákrutem s házením 2 : 2. Módní typy k. jsou vyráběny z acetátového, triacetátového, ale nejčastěji z polyesterového hedvábí. Používá se na lehké dámské šaty, halenky, šály a šátky.
- **Krep žoržet** je hedvábnická tkanina malé až střední hmotnosti, s nepravidelně zrnitým až vrásčitým povrchem. Má drsnější omak a mírný lesk. Tká se v plátnové

vazbě, z přírodního nebo chemického hedvábí v osnově s normálním zákrutem, v útku se střídá S zákrut a Z zákrut v pořadí házení 2 : 2. Používá se na dámské šaty a halenky.

- **Organza** je tuhá tkanina malé hmotnosti, z přírodního nebo chemického hedvábí, tkaná v plátnové vazbě. Používá se na lehké dámské šaty. Organza je použita pouze na jedněch šatech a to jako vrstva pod šifónem.
- **Tyl** je průhledná tkanina nebo pletenina malé hmotnosti, s jemným mřížkováním, vyrobená z bavlněné příze nebo chemického hedvábí z jedné či dvou soustav nití. Používá se k výrobě dámských šatů a halenek, záclon, dekorací a k technickým účelům. Tyl je použit pouze na jedněch šatech a pro svou tuhost pomáhá dotvářet požadovanou siluetu.
- **Polyesterová šatovka** je v základu plátnové vazby, pravidelně střídané bodovými oblastmi atlasové vazby (vznikají tak dekorační tečky), osnova i útek s normálním zákrutem. Tkanina je nižší hmotnosti se středně hustou dostavou, lehce průsvitná.
- **Jednolící osnovní pletenina** je na jednom modelu použita jako podšívka.
- **Taft** je hedvábnická tuhá a hustá tkanina střední hmotnosti, s mírným kovovým leskem a jasným, ale jemným příčným rypsovým žebrováním, vyráběná v plátnové vazbě s hustou osnovou, k dosažení tuhého omaku. Vyrábí se z přírodního nebo viskózového hedvábí. Používá se na dámské šaty slavnostního vzhledu. Taft je na šatech použit pouze na jednom modelu, bylo potřeba dobře vytvarovat pevný vršek a na to se lehká látka nehodila. Na kabátech je použit taft jako podšívka.
- **Flauš** je vlnářská tkanina měkkého omaku velké hmotnosti, s delším částečně urovnaným a ležatým vlasem, který zakrývá keprovou nebo atlasovou vazbu. Vyrábí se z jednoduché mykané příze. Používá se na dámské a pánské pláště.

Název je odvozen z něm. Flausch - chomáč vlasů, charakterizujícího povrch tkaniny.
Tuto textilii jsem zvolila, protože je to klasický materiál pro teplé kabáty.

- **Vlizeлін** je podlepovací výztužná vložka vyráběná technologií netkaných textilií.

Vše čerpáno z [10].

Kapitola 5

Popis jednotlivých modelů

5.1 Model č. 1

Outfit se skládá z korzetových šatů v délce pod kolena a krátkého pelerínkového kabátku.

Materiál - šaty: bílý, zelený a fialový krepdešín, organza, krémově bílý šifón, tyl.

Materiál - kabát: tmavě šedý flauš, hnědozlatý taft.

Popis šatů

Šaty mají tři vrstvy. První je korzet z bílého žoržetu, podlepený tkaným vlizelínem. Přední díl (PD) je pětídílný, zadní díl (ZD) šestídílný. Vrchní kraj i spodní okraj je střižen do mírného obloučku. V ZD je umístěno šněrování na stažení korzetu. Ve vertikálních švech je korzet zpevněn kosticemi. Na korzet navazuje spodnička áčkového střihu.

Druhá vrstva je tvořena na PD zlatavou organzou s potiskem a zeleným krepdešínem. PD je třídílný, členěný vertikálními, výrazně tvarovanými švy. Na středním díle PD jsou malé horizontálně vedené prsní záševky. ZD je ušit ze zeleného a fialového krepdešínu.

ZD je čtyřdílný, členěný vertikálními švy a středovým švem.

Třetí vrstva je tvořena krémovým šifónem a jediný šev je ve středu ZD. V bočních partiích je látka aranžována do skladů, které ve středu a spodku PD a spodku ZD přecházejí ve volné řasení.

Problémy při realizaci

Aranžování třetí vrstvy vyžadovalo mnoho času a pečlivosti. První i druhá vrstva je poměrně klasicky členěná, tvaru postavy se snadno dosáhne pomocí švů a záševků. Třetí vrstva oproti tomu je pouze z jednoho kusu a tedy celého tvarování a vypasování bylo potřeba dosáhnout pouze pomocí skladů v boční části. Umístění středového švu na ZD jsem pak určovala pomocí olovnice zavěšené od středu zadní části krku figuríny. Vzhledem k tomu, že třetí vrstva byla aranžována čistě pro tento model a nebyl na ní vytvářen střih, přišlo mi to jako jediná možnost pro to, aby šev vyšel opravdu na střed ZD.

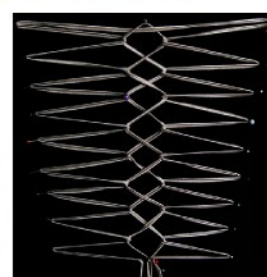
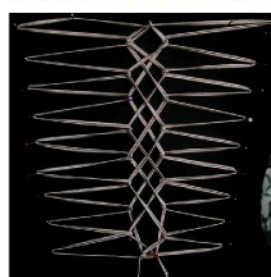
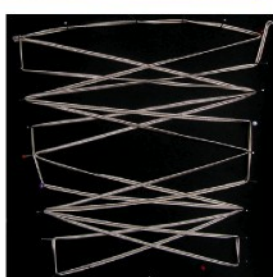
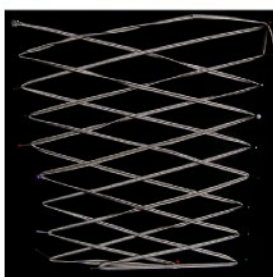
Popis kabátku

Kabátek je v délce lehce pod pasovou linii. PD je čtyřdílný, boční díly jsou však přinechané zadnímu dílu. Zapínání je na zip ve středu PD. V místě náramenice je pouze záševek. V členících švech PD je kabátek hodně rozšířený a je schycen krátkým švem u spodního kraje asi 20cm od tohoto rozšíření na obě strany. Vznikají tím jakési „rukávy“, na nich - zase okolo švu - je ozdobný sklad. ZD není nijak členěn. Výstřih je jednoduchý kulatý ke krku.

Kabátek má podlepený celý PD a kraje ZD. Kabátek je vypošívkovaný zlatohnědým taftem a má podsádku okolo výstřihu a zipu z vrchového materiálu.

Problémy při realizaci

Kabát byl navržen tak, že jeho realizace byla vcelku přímočará a nevyskytly se žádné větší problémy.

*Nahoře: vnitřní vrstvy korzetových šatů, zleva: první vrstva PD, první vrstva ZD, druhá vrstva PD
 Uprostřed: aranžování třetí vrstvy šatů, stříhání zadního středového švu třetí vrstvy za pomoci olovnice
 Dole: několik možností na sněrování na zádech, byl vybrán první návrh zprava*

5.2 Model č. 2

Outfit se skládá z asymetrických šatů na jedno rameno a asymetrického kabátu.

Materiál - šaty: světlezelený šifón, sv. oranžový žoržet.

Materiál - kabát: tmavošedý flauš, zelený taft.

Popis šatů

Šaty jsou asymetrické na jedno rameno. PD i ZD jsou bezešvé z jednoho kusu téměř obdélníkového tvaru, pouze u boků je trochu projmutý. Tyto obdélníky jsou na pravém boku naskládány do mnoha drobných skladů, které jsou uchyceny ručním šitím. Zapínání je na levém boku na tři háčky. Na rameni cíp ZD přesahuje do PD, kde je schycen s cípem PD. PD i ZD jsou dvouvrstvé. Na PD je u levého kraje potisk, který je ve vrstvách vůči sobě lehce posunutý. Všechny díly jsou střiženy po šikmině.

Problémy při realizaci

Střih byl velmi jednoduchý a díky tomu, že se na každé postavě „poskládá“, velmi dobře sedí. Pouze bylo potřeba dobře najít tvar a místo ručního schycení skladů. Na PD musely být schyceny až přes vrchol prsa. Když jsem je zkusila umístit blíže k boku, příliš mnoho látky se posunulo až pod prso a v pravé horní části to pak táhlo. Na ZD tyto problémy nebyly.

Popis kabátu

Kabát je asymetricky střižený. Na PD je šikmo střižený členicí šev, ve kterém je všitý zip. Na ZD je také šikmo střižený členicí šev. Směrem zprava shora doleva dolů je na kabátu mnoho šikmých skladů. Pravý rukáv je kimonový, levý raglánový. Spodní kraj PD i ZD je prodloužen do cípu směrem ke švu.

Kabát je podšitý zeleným taftem.

Problémy při realizaci

Hned první, na co jsem narazila, byl střih. Dlouho jsem zkoušela kabát aranžovat z obdélníkového kusu flauše, jako jsem to dělala u jiných kabátů, ale požadovaného tvaru se mi nepodařilo dosáhnout. Nakonec jsem to řešila klasickým vytvořením střihu a jeho rozšířením o sklady. Výhodou bylo, že nerozšířený střih jsem použila na podšívku. Ta není skládaná stejně jako vršek. Sklady na podšívce jsem udělala pouze dva, jeden vedoucí k spodnímu okraji - nechtěla jsem sklady naplocho přišít do podsádky, ztratily by objem. Další sklad vede na pravém boku pod kimonový rukáv. Díky němu vzniká určitá volnost při pohybu rukou nahoru.

Aranžérské práce na šatech a kabátu

5.3 Model č. 3

Outfit je tvořen šaty s výraznými svislými záhyby a kabátem výrazné siluety s prostřihy.

Materiál - šaty: sv. oranžový žoržet a oranžová polyesterová šatovka.

Materiál - kabát: tmavošedý flauš, oranžový taft s proužkem.

Popis šatů

Vršek tvoří upnuté pouzdrové šaty s úzkým průkrčníkem a bez rukávů. PD díl je bez členících švů. Na celé vrchní části je odšito mnoho drobných svislých skladů. Do těchto skladů jsou všity trojúhelníkové vsadky a volná sukně. Vrchní díl končí kousek pod pasovou linií. Vsadky a sukně jsou nasazeny na PD výše než na ZD. Na ZD je středový šev, ve kterém je skryté zdrhovadlo.

Spodní šev sukně je rovný.

Problémy při realizaci

Šaty měly dlouhý vývoj, nejprve se mělo jednat o korzet a pod prsy měla být do plastických skladů nasazena sukně. Na návrzích jsem zkoušela různé siluety tvořené různým umístěním vsadek. Nakonec však byla vybrána varianta, pro kterou bylo potřeba změnit korzet v klasické šaty na ramena - vsadky a sukně na tomto návrhu byly velice bohaté a nebylo jisté, jestli by korzet nesjížděl. Toho by jistě šlo docílit, pokud by na zádech bylo šněrování, kterým by se korzet upravil na požadovanou velikost, šněrování ale nešlo začlenit mezi vsadky a záhyby.

Šaty také měly být původně sešité ze svislých pruhů více různobarevných látek. To se ukázalo jako problematické při materiálové zkoušce. Úzké proužky látek se při sešívání hodně třepily a špatně se dosahovalo pravidelnosti proužků. Rozhodla jsem se tedy ustoupit od vícebarevnosti oděvu a ušít celý vršek i spodní sukni vždy z jednoho kusu. Na vršku jsou drobné skládky do nichž jsou všity sklady sukně a vsadky. Výsledek je

výrazně čistší jak zevnitř, tak zvenku, a díky jednotné barevnosti vynikla struktura.

Vsadky jsem ušila z trochu tmavší látky, aby se opticky oddělil vrchní a spodní díl šatů. Vsadky jsem dělala tak, že jsem z látky vystříhla kosočtverce, které jsem pak po úhlopříčce přeložila a mezi látku jsem vložila zpevňující lepící mřížku trojúhelníkového tvaru, která zařídila potřebnou pevnost. Bez ní vsadky nedržely tvar.

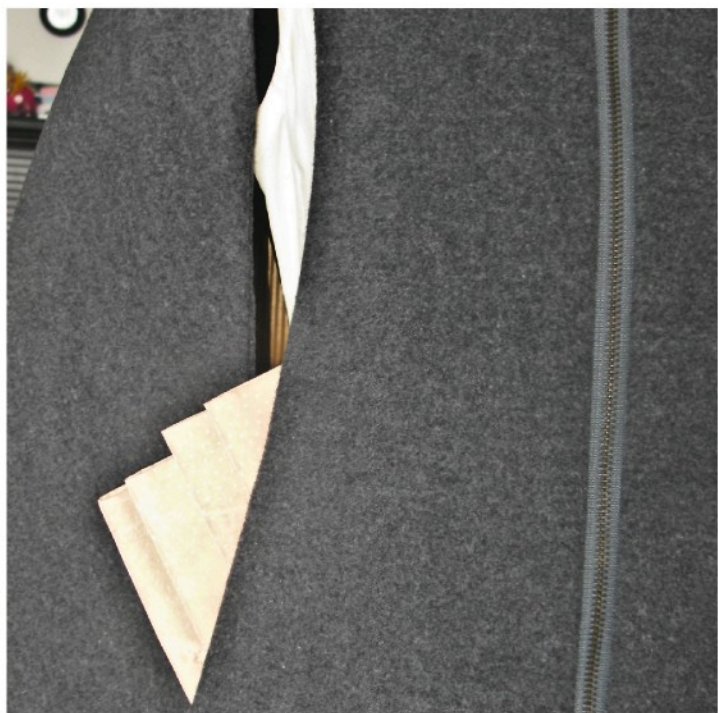
Popis kabátu

Kabát je čtvercového tvaru se zkosenými rohy. Je ušit pouze ze tří dílů, dva na PD rozdělené středovým švem, do kterého je všitý zip. ZD pak přesahuje dvěma trojúhelníkovými cípy do PD kde je jimi přichycen k PD. V podsádce PD jsou všity dvě výpustkové kapsy.

Kabát je podšitý oranžovým taftem s proužkem.

Problémy při realizaci

Kabát je velmi jednoduchého střihu, který se dal dobře vyzkoušet z papíru a tudíž při samotném šití se už mnoho problémů nevyskytlo. Pouze bylo potřeba zajistit, aby kabát i přes velké prostřihy držel tvar. Je proto podlepen dvojitou vrstvou vlizelínu a kraje prostřihů jsou zpevněny ručním prošitím.

Z levého horního rohu po směru hodinových ručiček: střih na top šatů, vycpávka ramene kabátu, aranž spodní části šatů, detail propojení kabátů a šatů

5.4 Model č. 4

Outfit je tvořen lehkými šaty se širokou sukní a řaseným vrškem a kabátem se skládanými zády.

Materiál - šaty: růžový šifón, tělová osnovní pletenina a oranžová polyesterová šatovka.

Materiál - kabát: tmavošedý flauš, růžový taft.

Popis šatů

Šaty jsou tvořeny dvěma díly, lehkým topem a širokou sukní. Sukně a top jsou spojeny na PD šikmým švem.

Top má na PD řadu šikmých drobných sklادů, přecházejících v řasení. Sklady a následně řasení vedou z levé spodní části topu k pravému rameni. Kolmo na tyto sklady a řasení je umístěn potisk. Top má úzký průkrčník a je bez rukávů. Je nejdelší v levé části PD a směrem do ZD se zkracuje, až končí ve středu ZD u průkrčníku, kde se zapíná na háček. Top je podšit tělovou osnovní pleteninou.

Sukně je široká, téměř kolová. Na PD je několik šikmých sklادů. Na ZD je sukně členěna středovým švem, kam je všitý skrytý zip. Na ZD je vrchní lem sukně lehce po pasovou linii, směrem k PD se zvedá.

Problémy při realizaci

Původně jsem snažila ušít top bez podšití tělovou pleteninou, ale výsledek nedržel tvar. Po podšití se již další problémy nevyskytly.

Popis kabátu

Kabát je úzký, s rozšířenou spodní částí a aplikací na zádech.

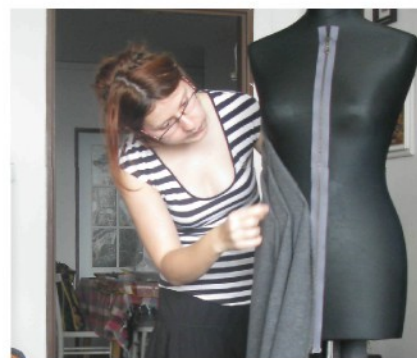
Průkrčník kabátu je úzký až ke krku, bez límce. Rukávy jsou raglánové. Členící šev je střížen šikmo od rukávu ke středu PD. Do středového švu PD je všit zip. Na ZD

u průkrčníku začínají šikmé sklady vedoucí šikmo dolů do PD. Zhruba v linii boků přestávají být tyto sklady sežehleny a schyceny a přechází v široký spodek. Na ZD jsou sklady dvakrát překlopeny a vytváří tak náročnou aplikaci.

Kabát je podšitý růžovým taftem.

Problémy při realizaci

Vršek kabátu má celkem klasický střih, takže zde mnoho problémů nebylo. Na zádech, kde je aplikace, bylo akorát potřeba podšívku stříhnout bez ní, aby kabát držel tvar. Na aplikaci na zádech vzniklo mnoho návrhů, několik jich můžete vidět na následující straně.

Ukázky aranžérské práce na šatech a kabátu

5.5 Model č. 5

Outfit je tvořen úzkými šaty s tříčtvrtečním rukávem a kabátem pod kolena.

Materiál - šaty: světle fialový krepžoržet a žoržet, světle oranžový žoržet.

Materiál - kabát: tmavošedý flauš, fialový taft s proužkem.

Popis šatů

Šaty jsou rozděleny na horní a spodní část šikmým dělicím švem, který začíná lehce pod prsní linií ve středu PD a pokračuje šikmo dolů dozadu do středu ZD asi 10 cm nad sedovou linii.

Horní část šatů je tvořena dvěma vrstvami. Spodní vrstva je ze sv. oranžového žoržetu s potiskem. Tato spodní vrstva má úzký průkrčník a tříčtvrteční rukáv. Rukáv je klínový se spodním dílkem, přinechaný PD a ZD. Přední a zadní díl rukávu jsou přinechané vzájemně, v místě náramenice je záševek. Na PD jsou dva čelníci švy, posunuté do boku, od nich jsou odvedené prsní záševky. Na ZD jsou také dva čelníci švy. ZD je ve středovém švu rozstřižnut a zapíná se na trojici háčků. Díky tomuto střihovému řešení je velká část horní části spodní vrstvy střižena vcelku. V důsledku toho je na spodní vrstvě velký kus potisku vkuse. Vrchní vrstva vychází z téhož střihového řešení, je rozšířená po celé délce o mnoho skládků a řasení. Vrchní vrstva je rozčleněna pouze středovými švy na PD a ZD, jinak je vcelku.

Spodní část šatů tvoří sukně pod kolena, vzadu s krátkým rozparkem. Na PD i ZD jsou čelníci švy výrazně tvarované. Na ZD je středový šev do nějž je všit skrytý zip.

Problémy při realizaci

Prvním úkolem bylo vytvořit kvalitní a dobře sedící střih pro spodní vrstvu horní části. Abych mohla využít co největší plochu potisku bez narušení švy či záševky, musela jsem vymyslet tuto část tak, aby ji bylo možné stříhnout co největší část v jednom kuse.

Náročnější však bylo připojit ke spodní vrstvě horní průhlednou vrstvu - stejně jako u korzetových šatů, je spodní část tvarovaná pomocí členících švů a záševků, avšak horní vrstvu jsem chtěla vyrobit pouze s minimem švů. Tento díl se tedy nedal pouze naražnovat a musela jsem rozšířit stříh pro spodní část velkým množstvím skladů, což si vyžádalo mnoho práce s pravítkem a tužkou. Následně se objevil problém s polohováním vzniklého stříhu na látku, což se nám nakonec podařilo vyřešit. Další problémy se již nevyskytly.

Popis kabátu

Kabát je střižený ze tří dílů, dvou tvořících PD, rozdělený středovým švem s všitým zipem, a jedním tvořícím ZD. PD i ZD jsou osmiúhelníkového tvaru. Boční části osmiúhelníku jsou odzadu přehnuty dopředu a složeny k sobě. V horních skladech jsou prostřiženy otvory pro ruce a v dolních skladech kapsy. Kapsy jsou našité zvenku PD a tvoří tak další dekorativní prvek. Průkrčník je kulatý, těsně ke krku, bez límce. Celý kabát je zpevněn podlepením, okraje navíc ještě podsádkou z vrchového materiálu.

Kabát je podšitý fialovým taftem s černým proužkem.

Problémy při realizaci

V první verzi jsem zvolila špatné stříhové řešení. V důsledku toho kabát špatně držel tvar, padal z postavy a táhla podšívka. Během úpravy stříhu jsem se rozhodla změnit některé prvky kabátu, například kapsy jsem úplně přepracovala. Po úpravě se již nevyskytly další problémy.

Nahore: vrstvy šatů, vlevo dole: aranž šatů, vpravo dole: stará verze kabátu

5.6 Model č. 6

Outfit je tvořen dlouhými šaty s bohatou sukni a dlouhým skládaným kabátem.

Materiál - šaty: tmavofialový taft, světlezelený šifón, světle oranžový žoržet, a mnoho fialových, růžových a zelených šifónů, krepešínů a žoržetů.

Materiál - kabát: tmavošedý flauš, tmavofialový taft.

Popis šatů:

Vrchní část šatů až do délky asi 10 cm nad kolenní linii vychází z klasického vypasovaného pouzdrového střihu. Tento je přestřižen v pasové linii. Od kolenní linie dolů je nasazena sukně s pasovými záševky a bočními švy. Od pasové linie nahoru jsou na PD dva členící švy, na ZD dva členící švy a středový šev v němž je všit skrytý zip. Šaty mají průkrčník těsně ke krku a jsou bez rukávů. Od kolenní linie dolů je na spodní vrstvu připojen velký kolový volán, dole začištěný do širšího šikmého poružku z taftu. Vrchní vrstva od kolenní linie dolů je tvořena mnoha horizontálními pruhy různých barev a materiálů. Tyto jsou schyceny pouze bodově a vytváří bohatou řasenou sukni.

Problémy při realizaci:

Šaty měly dlouhý vývoj. Jak je patrné ze skici, měla být sukně původně celé sešitá z oněch pruhů, ne jen spodní část. Při prvních pokusech byla sukně moc chudá a působila nevýrazně. Sukni jsem tedy sešila z více delších pruhů, už pouze bodově přichycených, aby působila bohatěji. Toto řešení ovšem mělo výrazně jinou siluetu než bylo původně zamýšleno, sukně působila dost „cikánsky“. Zkusila jsem sukni podšít po kolena úzkou spodničkou s nasazeným kolovým volánem a bohatou vrchní sukni jsem bodově přichytila u kolen k pošívce. Doufala jsem, že silueta dostane správný tvar - úzká v bocích, od kolen široká. Bohužel, protože kolem boků bylo mnoho nařasené látky, šaty vůbec nepůsobily štíhle, sukně jim přidávala na objemu a navíc je podivně

hranatě tvarovala. Nakonec jsem tedy celou vrchní část ušila hladce a jednoduše ze světlezeleného šifónu.

Horizontální pruhy bohaté části jsou střiženy po šikmině, aby se po okrajích příliš netřepily. Je ale potřeba šaty neskladovat ve vertikální poloze, protože sukně se jinak hodně vytahuje.

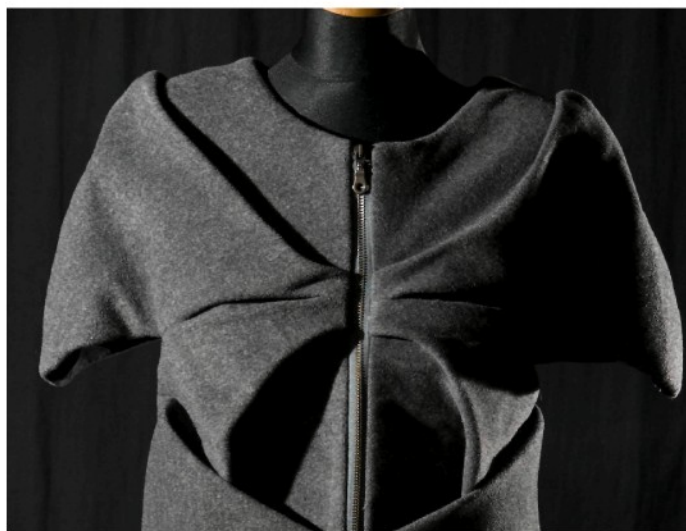
Popis kabátu:

Tvar kabátu byl tvořen aranžováním s mnoha sklady. Ve středovém švu PD je všit zip. V horizontálních skladech ve výšce sedové linie jsou vsazeny kapsy. ZD je výrazně jednodušší, jsou na něm místo členících švů pouze dva sklady, rozpuštěné ve výšce pasu. Tyto sklady jsou sešity ručně. Kabát má pouze krátké spadlé rukávky, vytvořené prodloužením ramenní linie.

Kabát je podšitý tmavofialovým taftem.

Problémy při realizaci:

Ve chvíli kdy byla vymyšlena podoba předního dílu, nebylo s realizací mnoho problémů. Pouze bylo potřeba vybrat dostatečně pevnou podšívku, která ponese část váhy, protože dlouhý kabát svou váhou stahoval sklady a rušil jejich tvar.

Zleva: vývoj designu šatů a kabátu

Kapitola 6

Závěr

Představila jsem Vám zde svou kolekci nazvanou Dveře do léta. Sestává z šestice letních šatů, na nichž jsem využila techniku sublimačního tisku k vytvoření vzorů podle mého návrhu. Inspirací pro šaty měly být příjemné letní okamžiky, na které člověk rád vzpomíná.

Dále je součástí kolekce šestice zimních flaušových kabátů. Každý kabát má svůj protějšek mezi šaty a dohromady tvoří jednotný outfit. Kabát má nositelku šatů chránit před okolní nepříjemnou zimou - ochránit tak její osobní, vnitřní léto.

Člověku, který nemá rád studené a sychravé zimní měsíce, by měl takový outfit pomoci uchovat si příjemné vzpomínky na léto a umožnit mu tak zimu snadněji přetrpět. Umožnit mu, kdykoli si otevřít dveře do léta.

Literatura

- [1] Heinlein, R.: *Dveře do léta*, překlad Pavel Medek, Odeon, Praha 1984, 9-10.
- [2] Hrabal, B.: *Postřižiny*, nakladatelství Hynek, Praha 2000, 47-56.
- [3] Mlčoch, Z.: *Barvy a psychika - jak působí barvy na člověka*, http://www.zbynekmlcoch.cz/info/zdravotnicke/barvy_a_psychika_jak_pusobi_barvy_na_cloveka.html, 10. 5. 2010.
- [4] Rind, B.: *Effect of Beliefs About Weather Conditions on Tipping*, J. App. Soc. Psychology, Vol.26, No. 2, 1996, 137-147.
- [5] Cunningham, Michael R.: *Weather, mood, and helping behavior: Quasi experiments with the sunshine samaritan*, J. of Personality and Social Psychology, Vol 37(11), Nov 1979, 1947-1956.
- [6] *Cestovní ruch, historie, dělení, střediska ve světě*, <http://gastronomie-recepty.studentske.cz/2008/08/23-cestovn-ruch-historie-dlen-stediska.html>, 5. 5. 2010.
- [7] Strnad, M.: *Nemáte na dovolenou? Komisař má nápad: přispěje vám Unie*. http://ekonomika.idnes.cz/nemate-na-dovolenou-komisar-ma-napad-prispeje-vam-unie-ppj-/eko_euro.asp, 5. 5. 2010.
- [8] <http://www.sublimace.net/sublimace.html>, 9. 5. 2010.
- [9] <http://www.velkoplosnytisk.cz/cs/sublimacni-tisk>, 9. 5. 2010.
- [10] *Textilní výkladový slovník*, <http://cz.texsite.info/>, 28. 4. 2010.

Příloha A - Fotodokumentace

Na následujících stranách se nachází fotodokumentace k jednotlivým outfitům.

Fotograf: Ivo Minařík

Vizážistka: Lucie Červíková

Modelka: Markéta Šlechtová

Příloha B - Vzorke materiálu

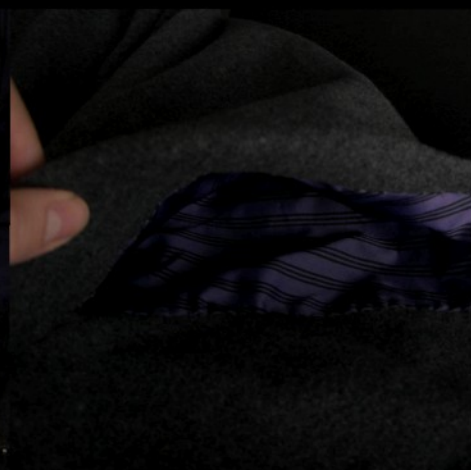

Příloha A- Fotodokumentace

Propagační fotografie

Fotograf: Ivo Minařík

Vizážistka: Lucie červíková

Modelka: Markéta Šlechtová

